

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/51/2020
Identifikačné číslo spisu: 6615210079
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6615210079.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: Z. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, L., štátnej občianky SR, podnikajúcej pod obchodným menom: Z. M. - TERMÁL, J. XXX/XX, L., IČO: 32 600 470, zastúpenej JUDr. Jozefom Brázdilom, advokátom, AK Brázdil & Brázdilová, Trhová 1, Zvolen, proti žalovanému: WHITEWINE, s. r. o., so sídlom Púchovská 6, Bratislava, IČO: 46 868 810, zastúpenému splnomocneným zástupcom T. B. P., R., bytom O. XX, K., o zriadenie vecného bremena, vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 8C/248/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. mája 2018 sp. zn. 15Co/401/2016-134, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. mája 2018 sp. zn. 15Co/401/2016 a rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/248/2015-107 zo dňa 22.06.2016 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súde Lučenec na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa žalobou doručenu Okresnému súde Lučenec dňa 07.07.2015 žiadala, aby súd zriadil vecné bremeno práva prechodu peši a prejazdu osobnými a nákladným motorovými vozidlami cez pozemok parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoría v celkovej výmere 26 464 m² v k. ú. L. na LV č. XXXX v rozsahu vyznačenom červenou farbou, podľa geometrického plánu č. 36626040-48/2015 vyhotoviteľa GRUY spol. s r.o. Lučenec zo dňa 2.6.2015, ktorý tvorí neoddeliteľnú časť rozsudku v prospech žalobkyne - vlastníčky stavieb oceľový sklad č. 1 na parcele na pozemku parc. č. CKN XXXX/X spoločne s pozemkom par. č. CKN XXXX/X zastavané plochy a nádvoría vo výmere 518 m² v k. ú. L. zapísané v LV č. XXXXX Okresného úradu Lučenec, odbor katastrálny a oceľový sklad č. 2 bez súpisného čísla na parcele č. CKN XXXX/X v k. ú. L. zapísané v LV č. XXXX Okresného úradu Lučenec, odbor katastrálny, a to za jednorazovú odplatu vo výške 741,52 €, ktorú je povinná žalobkyňa zaplatiť žalovanej.

2. Okresný súd Lučenec rozsudkom č. k. 8C/248/2015-107 zo dňa 22.06.2016 žalobu zamietol a rozhodol o náhrade trov konania.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že na zriadenie práva nevyhnutnej cesty musia byť splnené tri podmienky, a to a) vlastníkom stavby nie je súčasne vlastníkom príslušného pozemku, b) prístup vlastníka

k stavbe nemožno zabezpečiť inak, c) neexistujú okolnosti, ktoré zriadenie práva cesty vylučujú. Žalobkyňa preukázala len podmienku a) podľa § 151o ods. 3 OZ a podľa názoru súdu nepreukázala už ani podmienku b), keďže je zjavné, že v totožnom faktickom postavení vo vzťahu k žalovanej sú aj ďalšie asi 4 spoločnosti, ktoré rovnako musia za účelom prístupu k svojim nehnuteľnostiam prechádzať cez pozemky žalovaného. Tieto dlhodobo a bezproblémovo majú prístup zabezpečený, a to na základe nájomných zmlúv uzavretých so žalovaným. Žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaný s ňou obdobnú nájomnú zmluvu nechcel alebo odmietol uzavrieť. Účelom zriadenia vecného bremena je riešenie situácie, kedy vlastník skutočne nemôže zabezpečiť prístup inak. Nie je a nemá byť účelom získanie ekonomicky výhodnejšieho a pohodlnejšieho prístupu k nehnuteľnostiam pre oprávneného z vecného bremena, než ako ho preukázateľne môže dosiahnuť dohodou s vlastníkom príľahlého pozemku. Okresný súd mal za to, že v danej veci existuje aj nesplnenie podmienky pod písm. c) v tom, že bolo preukázané, že žalobkyňa prístup reálne nepotrebuje, tento nevyužíva (využíva ho len jej syn), skresľuje skutočné využívanie stavby, potrebu prístupu k nej v konaniach sp. zn. 13Cb/228/2015, 14Cb/155/2011 podľa toho, ako jej to vyhovuje, čo súd považoval za účelové, a preto v súvislosti s potrebou zriadenia vecného bremena za irelevantné. Výslovil názor, že v prípade, kedy potenciálny oprávnený z vecného bremena prístup reálne nepotrebuje a nevyužíva, by zriadením vecného bremena došlo k zjavnému nepomeru medzi výhodou oprávneného z vecného bremena a nevýhodou povinného z vecného bremena, čo je v rozpore s účelom zriadenia vecného bremena, ale aj § 3 OZ. Súd prihliadol aj na tvrdenie žalobkyne, že zriadením vecného bremena chce pre seba získať výhodnejšie postavenie, čo bol skutočný cieľ zriadenia vecného bremena, lebo v konaní už preukazovala potvrdením banky A., Q. A., pobočka Lučenec, že v prípade ponúknutia skladu, ako zálohu banke pri čerpaní úveru v budúcnosti by banka mohla akceptovať (zobrať ako záloh) len za podmienky zriadenia vecného bremena „in rem“ na prístupovej ceste, ktorá leží na parc. č. CKN č. XXXX/X tak, že musí byť zriadené na dobu neurčitú. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 151 ods. 3 O. s. p.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 30. mája 2018 sp. zn. 15Co/401/2016-134 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobkyňi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3.1. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Súd prvej inštancie vec správne skutkovo a právne posúdil. Rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcejmu z listín doložených v súdnom spise, z podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán, súd starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie okresného súdu spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok.

3.2. Na doplnenie a zvýraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uviedol, že zriadenie vecného bremena v prospech oprávnenej osoby má byť krajným riešením vzhľadom na zásah do vlastníckych práv povinnej osoby a nemá nahrádzať iné právne inštitúty umožňujúce komplexné riešenie vzájomných vlastníckych vzťahov spravodlivým, logickým a prijateľným spôsobom. Využívanie titulom vecného bremena pozemkov žalovaného (príľahlých pozemkov) by nespočívalo len v práve cesty so vstupom na pozemok žalovaného a prechodom a prejazdom cez jeho pozemok, ale vzhľadom na to, že ide o areál s dvoma stavbami (skladmi) žalobkyne, by dochádzalo k permanentnému a nepretržitému využívaniu pozemku žalovaného, a to aj vzhľadom na podnikateľskú činnosť žalobkyne a jej syna. Zriadenie vecného bremena na konkretizovaný pozemok žalovaného v nadväznosti k stavbám žalobkyne, neprináša tak spravodlivé usporiadanie vzťahov, vzhľadom aj na tú skutočnosť, že ostatní vlastníci nehnuteľností v predmetnom areáli majú uzatvorené nájomné zmluvy so žalovaným, čo však žalobkyňa odmieta a domáha sa len zriadenia vecného bremena. Zdôraznil, že zriadenie vecného bremena je krajným riešením a možno k nemu pristúpiť len v prípade, ak neexistuje iný spôsob riešenia veci, a to aj prípadným nájmom pozemku. Z ust. § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka vyplýva, že súd môže zriadiť na návrh vlastníka stavby vecné bremeno, ak prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak. Podmienka, že prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, však nie je splnená, ak vlastník príľahlého pozemku, ponúkol vlastníkovi stavby, že mu pozemok dá do nájmu. Aj uzavretie nájomnej zmluvy medzi vlastníkom stavby a vlastníkom príľahlého pozemku môže predstavovať spôsob zabezpečenia prístupu vlastníka stavby cez príľahlé pozemky k jeho stavbe a vylúčiť tak nárok na

zriadenie vecného bremena v prospech vlastníka stavby, ktoré by spočívalo v práve cesty cez príľahlý pozemok. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

4.1. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, v ktorom žiadala, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4.2. Prípustnosť dovolania odôvodnila poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Dovolateľka namietala, že odvolací súd podrobnejšie nezdôvodnil, prečo akákoľvek nájomná zmluva bez ohľadu na jej obsah a zmluvné podmienky by bola dostačujúca na zabezpečenie práva prechodu, prečo postačila ústna deklarácia nájomnej zmluvy bez predloženia konkrétneho návrhu zo strany žalovaného. Súd sa nevysporiadal ani s námietkami o neúmerne vysokej požiadavke vlastníkov pozemku na odplatu za užívanie predmetného pozemku. Rozsudok odvolacieho súdu je v dôsledku toho podľa dovolateľky nepreskúmateľný.

4.3. V ďalšej časti dovolania namietala nesprávny výklad podľa § 151o ods. 3 OZ spočívajúci v podmienkach vylučujúcich zriadenie vecného bremena súdom - konkrétne pri údajnej možnosti vlastníka stavby uzavrieť nájomnú zmluvu s vlastníkom príľahlého pozemku, ktorý bol pre hmotnoprávne posúdenie nároku vo veci samej zásadný. Súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že pokiaľ ako vlastníčka stavby v areáli mala možnosť uzavrieť nájomnú zmluvu s vlastníkom príľahlého pozemku umožňujúcim jediný prechod k verejnej komunikácii, tým nebola splnená zákonná podmienka, že prístup k stavbe nemožno zabezpečiť inak a zriadenie vecného bremena súdom je vylúčené pre neprimeraný zásah do vlastníckeho práva žalovaného. Mala za to, že podmienka, že prístup vlastníka ku stavbe nemožno zabezpečiť inak, nie je splnená, ak vlastníkom príľahlého pozemku, ktorý má slúžiť ako cesta, ponúkol vlastníčkovi stavby, že mu pozemok alebo jeho časť predá, alebo že mu zriadi vecné bremeno cesty zmluvou, a to za obvyklú cenu. Negatívna podmienka pre nezriadenie vecného bremena súdom podľa § 151o ods. 3 OZ však je splnená, ak je tu ponuka na uzatvorenie akejkoľvek nájomnej zmluvy.

5. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ event. „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je prípustné a aj dôvodné, a preto rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok prvoinštančného súdu v rozsahu dovolania zrušil (§ 449 ods. 1, 2 CSP) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

7. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, pričom uviedla, že odvolací súd aj prvoinštančný súd svoje rozhodnutia nedostatočne odôvodnili, rozsudky súdov oboch inštancií sú nepreskúmateľné. Podľa dovolateľky sa konajúce súdy nevyporiadali s jej námietkami, prečo akákoľvek nájomná zmluva bez ohľadu na jej obsah a zmluvné podmienky by bola dostačujúca na zabezpečenie práva prechodu, prečo postačila ústna deklarácia nájomnej zmluvy bez predloženia konkrétneho návrhu zo strany žalovaného.

8. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov

súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

9. V súvislosti s námietkou žalobkyne o nedostatočnom odôvodnení oboch rozhodnutí súdov nižších stupňov a z toho vyplývajúcej nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho i prvostupňového súdu je potrebné poukázať na to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

10. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Za takú vadu nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky. Odvolací súd prebral v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý podľa jeho názoru vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľal i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkázal na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Konajúce súdy dospeli k záveru, že vlastníka stavby má prístup zabezpečený možnosťou uzatvorenia nájomnej zmluvy s vlastníkom pozemku tak, ako to realizujú aj iné štyri subjekty v obdobnom postavení, nebolo preto potrebné osobitne odôvodňovať ochotu žalovaného uzatvoriť nájomnú zmluvu ani zmluvné podmienky.

11. Dovolací súd posúdil len spôsob, akým sa s týmito otázkami vysporiadali súd prvej inštancie a odvolací súd, a či ich odôvodnenie naplňa požiadavky na kvalitu súdnych rozhodnutí, ktoré vyžaduje právo na spravodlivý súdny proces a či by prípadný nedostatok dôvodov nespôsobil procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

11.1. Podľa názoru dovolacieho súdu sa súd prvej inštancie aj odvolací súd dostatočne vysporiadali s námietkami žalobkyne (body 22. až 26. rozsudku okresného súdu; bod 19., 21. a 22. rozsudku krajského súdu), nemožno ich považovať za nedostatočne odôvodnené a tým pádom nepreskúmateľné. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd uzatvára, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 420 písm. f) CSP dôvodné.

12. Dovolateľka odôvodnila prípustnosť dovolania aj poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ CSP argumentujúc tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalobkyňa za dosiaľ dovolacím súdom neriešenú považuje otázku výkladu toho, kedy prístup k stavbe nemožno zabezpečiť inak.

13. Podľa § 151o ods. 3 OZ, ak nie je vlastníka stavby zároveň vlastníkom príľahlého pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, súd môže na návrh vlastníka stavby zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúce v práve cesty cez príľahlý pozemok.

13.1. Pre zriadenie práva cesty cez príľahlý pozemok zákon vyžaduje splnenie troch podmienok.

I. Vlastník stavby nie je súčasne vlastníkom príľahlého pozemku.

II. Prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak.

III. Absentujú tu okolnosti vylučujúce zriadenie práva cesty.

14. Právna otázka, ktorá bola rozhodujúca pre rozhodnutie odvolacieho konania v danej veci, bol výklad splnenia druhej podmienky. Odvolací súd dospel k záveru, že podmienka, že prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, nie je splnená, ak vlastníka príľahlého pozemku, ponúkol vlastníkovi stavby, že mu pozemok dá do nájmu. Čo v danej veci predstavuje aj spravodlivé usporiadanie vzťahov, vzhľadom aj na tú skutočnosť, že ostatní vlastníci nehnuteľností v predmetnom areáli majú uzatvorené nájomné zmluvy so žalovaným, čo však žalobkyňa odmieta a domáha sa len zriadenia vecného bremena.

15. Dovolací súd sa s týmto názorom nestotožňuje. Pri výklade splnenia druhej podmienky pre zriadenia práva cesty je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že zabezpečenie riadneho výkonu vlastníckeho práva vlastníka stavby spočíva nielen v práve vlastníka stavbu užívať, ale aj v povinnosti zabezpečovať jej riadnu údržbu. Táto povinnosť vlastníkovi stavby vyplýva z § 86 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), ktorý ukladá stavebníkovi v súlade s dokumentáciou overenou stavebným úradom a s rozhodnutím stavebného úradu (stavebné povolenie, kolaudačné rozhodnutie) udržiavať stavbu v dobrom stave tak, aby nevznikalo nebezpečenstvo požiarov a hygienických závad, aby nedochádzalo k jej znehodnoteniu alebo ohrozeniu jej vzhľadu a aby sa čo najviac predĺžila jej užívateľnosť. Povinnosti vlastníka stavby starať sa o stavbu a zabezpečovať jej riadnu údržbu, sú uložené stavebným zákonom jednak v záujme udržania stavebného fondu z hľadiska jeho životnosti, a jednak vo verejnom záujme, aby nedošlo k ohrozeniu života a zdravia ľudí, najmä z dôvodov požiarnej bezpečnosti a možných hygienických závad. Je teda zjavné, že splnenie tejto zákonnej povinnosti je vo verejnom záujme a že ju nemožno zabezpečiť bez prístupu vlastníka k stavbe.

15.1. Je nevyhnutné prihliadnuť aj ku konfliktu vlastníckeho práva vlastníka stavby a vlastníkom pozemku. Pri zriadení práva nevyhnutnej cesty je potrebné dbať na to, aby právo vlastníka pozemku bolo obmedzené čo najmenej a možno ho zriadiť len za náhradu (čl. 11 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Táto náhrada musí byť primeraná ujme, ktorú vlastníka pozemku v dôsledku zriadenia práva cesty utrpí, teda okrem iného treba zohľadniť aj to, že v dôsledku zaťaženia pozemku vecným bremenom spravidla klesne jeho cena.

15.2. Vecné bremeno spočívajúce v práve cesty cez príľahlý pozemok vzniká v prospech vlastníka stavby. Ide teda o vecné bremeno in rem, ktoré predstavuje právo späť s vlastníctvom stavby a zanikne, ak zanikne stavba. Právo cesty sa preto zriaďuje bez časového obmedzenia.

16. Z uvedeného plynie, že podmienka, že prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak nie je splnená v prípade, ak vlastníka pozemku ponúkne vlastníkovi stavby prevod pozemku alebo jeho časti alebo zmluvné zriadenie vecného bremena práva cesty. Ide totiž o vecné práva, ktoré majú povahu absolútnych práv pôsobiacich proti všetkým, zabezpečujúcich nezrušiteľnosť oprávneného vo výkone jeho práva k veci.

16.1. Podmienka, že prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak naproti tomu je splnená v prípade, ak vlastníka stavby ponúkne právo prechodu nájomnou zmluvou. Ide o záväzkové právo, ktoré sa týka relatívneho vzťahu medzi nájomcom a prenajímateľom. Nájomná zmluva je dočasná, vypovedateľná a zrušiteľná. Pre zabezpečenie verejného záujmu na splnení povinnosti vlastníka stavby v zmysle stavebného zákona je takáto forma prístupu k stavbe nepostačujúca.

17. Dovolací súd dodáva, že v danej veci sa pozemok žalovaného nachádza v priemyselnom areáli, kde sídlia najmenej ďalšie 4 spoločnosti, ktoré rovnako musia za účelom prístupu k svojim nehnuteľnostiam prechádzať cez pozemok žalovaného. Pozemok žalovaného teda slúži ako prístupová cesta a na tento účel je aj permanentne využívaná.

18. Z uvedených dôvodov dovolací súd konštatuje, že dovolanie žalobkyne smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie nielen prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP (lebo rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená), ale zároveň aj dôvodné, nakoľko dovolaním napadnutý rozsudok (práve v riešení predmetnej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu) spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

19. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Dovolací súd v súlade s týmito ustanoveniami napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP), pričom zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 CSP), nakoľko nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu a vec vrátil súdu prvej

inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

20. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazané právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

21. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.